

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

dere og i det hele taget gøre Danmark rigere? Hvorfor laver I et forlig, der ikke motiverer den arbejdsløse til at søge arbejde, men tværtimod gør udgifterne til at komme til og fra arbejde endnu større, end de er i forvejen.

Man skal ikke komme og sige, at bedre forslag ikke eksisterer. De eksisterer. Fremskridtspartiet har fremsat et forslag til folketingsbeslutning, der nedsætter omkostningsniveauet med mellem 10 og 12 pct., og som nedsætter det offentlige forbrug væsentligt.

Hvordan går det så med reallønnen, hvis forligspartiernes vilje sker? Ja, ifølge Berlingske Tidende den 2. september skulle reallønnen under forudsætning af, at der ikke sker nogen lønglidning, blive formindsket med 12 pct. svarende til omkring 5.000 kr. om året. Hvis en lønmodtager skal have kompensation herfor, vil det kræve, at han skal forlange lønstigninger på 15, 20 eller måske endda endnu flere procent.

Sandheden er sandsynligvis, at det vil lykkes for lønmodtagerne at opnå omkring 10 pct. mere i løn, og hvad bliver så resultatet? Ja, resultatet er et væsentlig højere omkostningsniveau og alligevel en reallønsnedgang for lønmodtagerne. Befolkningen skal bære store byrder, og landets økonomi bliver endnu dårligere.

Statsministeren sagde i fjernsynet i fredags, at regeringen havde nogle tal for reallønsudviklingen, som var anderledes end LOs. Jeg synes, det ville være rimeligt, om vi fik disse tal og derudover, hvordan man er kommet frem til disse tal, herunder hvilken lønudvikling de er baseret på. Det kan vel kun være rimeligt, at befolkningen kender det beslutningsgrundlag, hvorpå dette dårlige forlig er blevet til. Det er meget vigtigt, at vi får en nøje specifikation af, hvordan man er kommet frem til tallet, idet denne regering som bekendt har for vane ved talberegninger i højere grad at tage hensyn til partitaktiske interesser end til saglighed. Jeg skal derfor opfordre statsministeren til at svare på dette spørgsmål.

Mange mennesker stiller sig det spørgsmål: er der virkelig ikke et alternativ til denne garde af samfundsødelæggende forligsmagere? Svaret er, at det er der. Fremskridtspartiet har fremsat et forslag, der på næsten alle områder – og dér er jeg enig med hr. Auken – går den direkte modsatte vej af den vej, socialdemokratiet ønsker. Fra aviserne eller fjernsynet ved man ganske vist ikke, at vi har fremsat et sådant forslag. TV-avisen har gennemgået alle andre par-

tiers forslag, ikke vores. Det har man ikke nævnt med ét eneste ord. Men det kan jo være, de ikke har læst forslaget. Derfor vil jeg i et forfængeligt håb om, at det vil gøre indtryk, prøve på at gennemgå det i hovedpunkter.

Vores forslag går ud på, at vi laver en finanspolitisk stramning på omkring 15 mia kr. Disse besparelser skal gennemføres i perioden fra 1. september i år til 1. september næste år. Det vil efter vores opfattelse frem til 31. januar 1978 gavne betalingsbalancen med omkring 4 mia kr. Det vil til gengæld have en negativ effekt på beskæftigelsen, men det klarer vi igen- nem de forslag, som jeg skal redegøre for senere.

Vi foreslår også, at kapitalvindingsskatten og sømandsskatten bliver ophævet, kapitalvindingsskatten fra og med kalenderåret 1977 og sømandsskatten fra og med kalenderåret 1978. Vi mener, at kapitalvindingsskattens afskaffelse vil kunne bringe omkring 30.000 flere personer i arbejde.

Vi foreslår, at den skattefri bundgrænse pr. 1. januar 1978 forhøjes til omkring 28.000 kr. pr. person, vel at mærke med fuld overførelsesret mellem ægtepar. Det er noget, der vil give en reallønsfremgang på omkring 6.300 kr. pr. person. Herfra skal man trække de negative virkninger, som besparelserne vil have på familiernes realløn, men der er ingen tvivl om, at for mindst 95 eller 98 pct. af befolkningen vil der være tale om en klar reallønsfremgang i stedet for den reallønsnedgang, der følger forligspartiernes forslag:

Disse skattelettelser skal finansieres ved, at der gennemføres tilsvarende besparelser, og disse besparelser er ud over de 15 mia kr., som vi foreslår sparet fra og med 1. september i år.

Vi skal have omkostningsniveauet nedsat. Man har vedtaget en overenskomstlov, den lykkedes ikke, det viser sig allerede fire måneder efter, at den er vedtaget. Man har allerede sprængt de rammer, der var lagt. Da det altså ikke lykkedes, må vi forsøge at nedsætte omkostningsniveauet på en anden måde. Vi foreslår, at man pr. 1. november i år skal arbejde en time ekstra, uden at man får noget yderligere vederlag for det, og at man pr. 1. april næste år skal arbejde yderligere en time ekstra om ugen, uden at man får noget vederlag for det.

Dette vil indebære en nedsættelse af omkostningsniveauet med omkring 5 pct., uden at det skader lønmodtagernes realløn.